

РЕШЕНИЕ

№ 6231

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10416** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.46а, ал.6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. И., гражданин на С., [дата на раждане] / посочен в заповедта като гражданин на И./ обозначил се като непълнолетен / [дата на раждане] / като е прието да е бил придружаван от Х. Х., чрез представител по пълномощие адв.П. Ж. срещу заповед № УРИ 5392 ПАМ -2288/02.10.2021г. на началник на 01 Сектор към ООДЦ-СДВР,с която на основание чл.44,ал.13 ЗЧРБ на 02.10.2021г.е настанен краткосрочно в обособено за тази цел звено на СДВНЧ при дирекция "Миграция"-МВР за срок от 30 календарни дни.

С жалбата се твърди незаконосъобразност на оспорваната заповед, поради това, че чужденецът е бил непридружен непълнолетен и по отношение на него е на лице забраната по чл. 44, ал. 9, изр. трето ЗЧРБ, във връзка чл.63к и сл. ППЗЧРБ както и че не са изпълнени изискванията на чл. 7а ЗЧРБ и чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето. Претендира за отмяна на заповедта.

В открито съдебно заседание оспорването се поддържа от адв. Пл. Ж..Не се претендират разноски.

Ответникът, началник на 01 Сектор към ООДЦ-СДВР,не заявява становище по оспорването.

С определение от 28.10.2021 г. съдът уважи направеното от адвоката искане за възстановяване срока за оспорване на заповед № УРИ 5392 ПАМ -2288/02.10.2021г.

на началник на 01 Сектор към ООДЦ-СДВР. Съдът разпореди на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ район С. – С., на основание чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето да представи социален доклад за непълнолетния М. И. или да осигури присъствието в открито заседание на социален работник. Видно от представеното по делото становище от директора на ДСП „С.“ се установява, че социалните работници не могат да изготвят доклад за непълнолетния жалбоподател, е с неизвестен адрес към 28.10.2021г.

Съдът след като обсъди доводите на страните и приложените по делото писмени доказателства приема от фактическа страна следното:

От докладна записка рег.№ УРИ 5392р-2782/02.10.2021г. на Д. Д. – мл.полицейски инспектор при отдел „Миграция“ СДВР се установява, че по получен сигнал от главния оперативен дежурен на СДВР на 02.10.2021г. „около 07:20 часа „на [улица],от служители от 01-во РУ СДВР са задържани и установени 5 чужди граждани, без документи за самоличност,които се представили за граждани на С.. За тези лица не били установени регистрирани преминавания през ГКПП на Република България,адресни регистрации,наложени ПАМ или данни за подадени молби за международна закрила в ДАБ-МС. При проведена беседа на разбираем за чужденците английски език, обяснили че са преминали преди пет дни незаконно от Турция в Гърция и през река са влезли в Република България.

Издадена е оспорената заповед № УРИ 5392р-2782/02.10.2021г. от началник 01 сектор към ООДЦ-СДВР, с която на основание чл. 44,ал.13 ЗЧРБ непълнолетният М. И., придружен от Х. Х., е настанен краткосрочно в обособено за тази цел звено на СДВНЧ към Дирекция „Миграция“-МВР за срок от 30 календарни дни.

При така установеното ,от правна страна съдът приема следното:

Липсват данни за връчване на оспорената заповед на жалбоподателя на разбираем за него език, поради което жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирано лице и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт по чл.46а,ал.6 ЗЧРБ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При служебна проверка по чл. 168,ал.1 във вр. чл.146 АПК , съдът констатира, че заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл.44,ал.1 и ал.13 ЗЧРБ, началник 01 сектор към ООДЦ-СДВР, на когото надлежно са делегирани правомощия със заповед № ДЗз-9426 от 06.12.2018г. на директора на СДВР ,съобразно законната възможност по чл.44,ал.1 ЗЧРБ.

Акът е незаконосъобразен поради неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие със целта на закона.

Настаняването на М. И. в СДВНЧ-Б. е последица от задържането му, заедно с още 4-ма чужди граждани , влезли незаконно на територията на Република България. Както се каза, неговата и на останалите чужденци самоличност и възраст са установени по техни твърдения, като М. И. е посочил дата на раждане 06.06.2006 г. Административният орган формално е приложил основанияето по чл.44,ал.13 ЗЧРБ при установяване на чужденци без документи за самоличност, но не е съобразил, че по отношение на непридружените непълнолетни мярката е неприложима, на основание чл. 44,ал.9 ЗЧРБ. Предвид заявената от жалбоподателя възраст, той отговаря на определението по §2,т.1 от ДР на ППЗЧРБ непридружен непълнолетен чужденец, тъй като се намира на територията на страната ни без свой родител или

друго пълнолетно лице, което да отговаря за него по силата на българския закон или обичай. Установеният негов пълнолетен придружител Х. Х., не е лице отговорно по силата на закон по смисъла на §2, т.2 от ДР на ППЗЧРБ, тъй като липсват данни да е настойник или попечител на М. И., назначен с акт на компетентен по правото на съответната държава орган на власт, нито отговаря за него по силата на обичая съгласно §2, т.3 от ДР на ППЗЧРБ и не може да бъде „придружител” на М. И. по смисъла на ЗЧРБ.

При установяване на непридружен непълнолетен чужденец полицейските органи са длъжни да уведомяват дирекция „Социално подпомагане” по местопребиваването на детето, като изпратят уведомително писмо по образец, съгласно приложение №66 и да предадат детето незабавно на служител от отдел „Закрила на детето” или на директора на дирекцията за предприемане на мярка за закрила настаняване извън семейството по реда на Закона за закрила на детето. Като не е съобразил задължението си по чл.63к,ал.1 ППЗЧРБ и забраната по чл.44,ал.9 ЗЧРБ административния орган е наложил ПАМ при неправилно приложение на закона.

На следващо място оспорената ПАМ е наложена при съществени процесуални нарушения на нормите, гарантиращи правото на защита на непридружените непълнолетни чужденци -чл.7а ЗЧЛБ и чл.15,ал.6-8 от Закона за закрила на детето, които изискват детето да се представлява от дирекция „Социално подпомагане” по местопребиваването му, която съответно да бъде уведомена за изразяване на становище.

В заключение следва да се посочи, че при налагане на процесната ПАМ органът не е извършил индивидуална преценка на случая на детето М. И., с което не е приложил правилно принципите на пропорционалност и съразмерност при налагане на утежняващата мярка - самостоятелно отменително основание по чл.146,т.5 АПК.

По изложените съображения и на основание чл.172,ал.2 АПК оспорената заповед следва да бъде отменена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. И., гражданин на С./ посочен в заповедта като гражданин на И./, [дата на раждане], непридружен непълнолетен, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, ППЗБМ на БХК, чрез адв. П. Ж., заповед № УРИ 5392р-2782/02.10.2021г. на началник 01 сектор към ООДЦ-СДВР, с която на основание чл.44,ал.13 ЗЧРБ е настанен краткосрочно в обособено за тази цел звено на СДВНЧ към Дирекция „Миграция”, - МВР за срок от 30 календарни дни.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: